भैक्ष्यकालमाह विधूमेइति गृहेइतिशेषः ॥ २२ ॥ त्रीन्गृहान् ॥ २३ ॥ जिजीविषुवद्धनादिसंपद्दं मुमूर्षुवदन्नादित्यागं ॥ २४ ॥ वासीतक्षायुधंतया ॥ २५ ॥ याइति निमेषोन्मेषाशनपानादिशारीरनिर्वाहमात्रकर्मस्ववस्थितइत्यर्थः ॥२६ ॥ तेष्वपिकर्मसुअसक्तः अपरित्यक्तःनित्यंवशीकृतःसंकल्पोमनःक्रियायेन दृढममाइत्यर्थः नास्तिपरित्यक्तःसंकल्पोयस्मादन्यइतिवा सुनिर्णिक्तात्मकल्मषः सम्यक्दूरीकृतधीमलः ॥ २७ ॥ वागुराःस्नेहपाशान् ॥ २८ ॥ चिकीर्षितमाहवीतरागइति ॥ २९ ॥ एकेमूढाःकार्यकारणसंश्लिष्टंस्वसुखेननिमित्तभूतेनसंलग्नंस्त्र्यादिकंबिभ्रति आत्मोपकारकत्वेनपुष्णंति तथाचश्रु

विधूमेन्यस्तमुसलेव्यंगारेभुक्तवज्जने ॥ अतीतपात्रसंचारेकालेविगतभिक्षुके ॥ २२ ॥ एककालंचरन्भैक्ष्यंत्रीनथद्वेचपंचवा ॥ स्नेहपाशंविमुच्याहंचरिष्यामिमहीमिमां ॥ २३ ॥ अलाभेसतिवालाभेसमदर्शीमहातपाः ॥ नजिजीविषुवत्किंचिन्नमुमूर्षुवदाचरन् ॥ २४ ॥ जीवितंमरणंचैवनाभिनंदन्नचद्विषन् ॥ वास्यैकंतक्षतोबाहुंचंदनेनैकमुक्षतः ॥ नाकल्याणंनकल्याणंचिंतयन्नुभयोस्तयोः ॥ २५ ॥ याःकाश्चिज्जीवताशक्याःकर्तुमभ्युदयक्रियाः ॥ सर्वास्ताःसमभित्यज्यनिमेषादिव्यवस्थितः ॥ २६ ॥ तेषुनित्यमसक्तश्चत्यक्तसर्वेंद्रियक्रियः ॥ अपरित्यक्तसंकल्पःसुनिर्णिक्तात्मकल्मषः ॥ २७ ॥ विमुक्तःसर्वसंगेभ्योव्यतीतःसर्ववागुराः ॥ नवशेकस्यचित्तिष्ठन्सधर्मामातरिश्वनः ॥ २८ ॥ वीतरागश्चरन्नेवंतुष्टिंप्राप्स्यामिशाश्वतीं ॥ तृष्णयाहिमहत्पापमज्ञानादस्मिकारितः ॥ २९ ॥ कुशलाकुशलान्येकेकृत्वाकर्माणिमानवाः ॥ कार्यकारणसंश्लिष्टंस्वजनंनामबिभ्रति ॥ ३० ॥ आयुषोंतेप्रहायेदंक्षीणप्राणंकलेवरं ॥ प्रतिगृह्णातितत्पापंकर्तुःकर्मफलंहितत् ॥ ३१ ॥ एवंसंसारचक्रेस्मिन्व्याविद्धेरथचक्रवत् ॥ समेतिभूतग्रामोयंभूतग्रामेणकार्यवान् ॥ ३२ ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिवेदनाभिरभिद्रुतं ॥ अपारमिवचास्वस्थंसंसारंत्यजतःसुखं ॥ ३३ ॥ दिवःपतत्सुदेवेषुस्थानेभ्यश्चमहर्षिषु ॥ कोहिनामभवेनार्थीभवेत्कारणतत्त्ववित् ॥ ३४ ॥ कृत्वाहिविविधंकर्मतत्तद्विविधलक्षणं ॥ पार्थिवैर्नृपतिःस्वल्पैःकारणैरेवबध्यते ॥ ३५ ॥ तस्मात्प्रज्ञामृतमिदंचिरान्मांप्रत्युपस्थितं ॥ तत्प्राप्यप्रार्थयेस्थानमव्ययंशाश्वतंध्रुवं ॥ ३६ ॥

तिः नवाअरेपत्युःकामायपतिःप्रियोभवत्यात्मनस्तुकामायपतिःप्रियोभवतीति ॥ ३० ॥ अनात्मीयेष्वात्मीयबुद्ध्यातत्पोषणार्थंकृतंकर्मतुमरणांतेपिनमुंचतीत्याह आयुषइति ॥ ३१ ॥ व्याविद्धेभाम्यमाणे समेतिसंयोगमेति ॥ ३२ ॥ अस्वस्थमात्मनिअध्यासंविनारज्ज्वांभुजंगवदविद्यमानं ॥ ३३ ॥ ऐहिकार्थानांत्यागेसुखमुक्तामुष्मिकाणामपित्यागेतदस्तीत्याह दिवइति भवेनस्वर्गैश्वर्येण कारणमविद्यातस्यास्तत्त्वंदुःखमयत्वंतद्वित् ॥ ३४ ॥ कृत्वाहीतिविविधंसामाद्युपायवत्विविधलक्षणंनानाविधकपटादिरूपंकर्मकृत्वास्वल्पैःपार्थिवैःक्षुद्रराजभिर्नृपतिर्महाराजोबध्यते कारणैःस्वापमानादिभिर्हेतुभिः बहवोमिलित्वाएकंमहांतंघ्नंतीत्यर्थः ॥ ३५ ॥ यस्माद्दुःखमयंक्षयिष्णुचऐश्वर्यंतस्मात् स्थानंमोक्षं अव्ययमपक्षयशून्यं शाश्वतंअनादि ध्रुवंसदैकरूपं ॥ ३६ ॥

Digitized by Google